

Poslední události (1Te 5,1–11)

Základní verš

„My však, kteří patříme dni, budme střízliví, oblecme si víru a lásku jako pancíř a naději na spásu jako přilbu.“ (1Te 5,8)

Hlavní myšlenka

Realita Kristova návratu by nás měla vést k trvalé připravenosti.

V pasáži na tento týden zůstává stále v popředí myšlenka Ježíšova druhého příchodu. Téma se však trochu změní. Pavel se už nesnaží vysvětlovat detaily Ježíšova návratu, ale vede své čtenáře spíše k tomu, aby na tuto událost (a s ní spojený soud) byli připraveni. V předchozí pasáži chtěl Pavel křesťany v Tesalonice povzbudit a ukázat jim, že Ježíšův návrat překoná jejich nejkrásnější očekávání. Když už tuto myšlenku pochopili, Pavel se zaměřil na to, jak se na setkání s Kristem máme připravit.

Zdá se, že část tesalonického sboru zastávala něco, co by se dalo nazvat „teologií pokoje a bezpečí“, zatímco jiní horlivě vypočítávali čas druhého příchodu. Domnívali se, že na základě studia prorocství jsou schopni určit, kdy se odehrají poslední události, a z toho poznají, kdy mají být připraveni. Protože se některé z předpovězených událostí stále ještě neuskutečnily, vytratila se ze života některých tamních křesťanů naléhavost a potřeba ostražitosti.

Dnes, o celá staletí později, můžeme vnímat toto téma ještě aktuálněji. Čím déle na této zemi žijeme, tím méně je pro nás významný prvek naléhavosti v našem očekávání. Pavlova slova tedy mají co říci i nám.

Dva rozměry Božího soudu

¹⁴I řekl Hospodin Bůh hadovi: „Protožeš to učinil, budeš proklet, odvržen ode všech zvířat a ode vsí polní zvěře. Polezeš po bříše, po všechny dny svého života žrát budeš prach. ¹⁵Mezi tebe a ženu položím nepřátelství, i mezi sítě tvé a sítě její. Ono ti rozdrtí hlavu a ty jemu rozdrtíš patu.“ ¹⁶Ženě řekl: „Velice rozmnožím tvé trápení i bolesti těhotenství, syny budeš rodit v utrpení, budeš dychtit po svém muži, ale on nad tebou bude vládnout.“ ¹⁷Adamovi řekl: „Uposlechl jsi hlasu své ženy a jedl jsi ze stromu, z něhož jsem ti zakázal jíst. Kvůli tobě nechť je země prokleta; po celý svůj život z ní budeš jíst v trápení. (Gn 3,14–17)

Osobní studium

I když se samotné slovo „soud“ v pasáži 1Te 5,1–11 neobjevuje, z kontextu je jasné, že se zde o myšlenku soudu jedná. Pavel se snaží svým čtenářům poukázat na to, že Boží soud není pouze něčím, co se odehrává v nebi na konci časů, ale že jeho realita má skutečné důsledky pro jejich každodenní život.

V dnešní době je pro mnoho lidí téma soudu nepřijemné. Nelíbí se jim zdůrazňování negativních skutečností či toho, co se může jevit jako hrozba. Biblický koncept soudu je ale širší a zahrnuje v sobě více než jen odsouzení a trest. Má totiž i výrazně pozitivní rozměr. Prosté každodenní projevy milosrdenství a laskavosti nezůstanou z Boží strany nepovšimnuty (viz např. Mt 10,42). Bůh vnímá vše, co děláme, ať už je to pozitivní, nebo negativní, a vše bere v konečném důsledku v úvahu.

Tyto dva rozměry soudu jsou patrné již na prvních stránkách Bible. V zahradě Eden zaznívá negativní soud nad hříchem Adama a Evy. Důsledky hříchu se projeví při rození dětí, v zemědělství i v podmínkách, v nichž bude člověk dále žít. Boží soud má však současně i pozitivní rozměr. Bůh vytváří nepřátelství mezi lidmi a satanem a milostivě odívá provinilce do kožených oděvů, aby mohli čelit novému prostředí. Zároveň tyto kůže symbolizují spravedlnost Zachránce, který přikryje i jejich hříchy.

Negativní prvek soudu vidíme i v případě Kaina, který je vykázán do vyhnanství. Zároveň však Kain dostává od Boha znamení, aby jej nikdo nezabil. V příběhu o potopě Bůh negativně odsoudí lidstvo k záhube a zároveň sám pozitivně nabídne archu jako prostředek záchrany (Gn 6–9,17).

V jedenácté kapitole knihy Genesis Bůh zmate lidské jazyky a rozptýlí lidstvo po celé zemi (negativní prvek). A kde je pozitivní část soudu? Je patrná v povolání Abrahama, který má být požehnáním pro „veškeré čeledi země“ (Gn 12,3), tedy pro všechny ty, kteří byli rozptýleni po stavbě babylonské věže (Gn 11,9).

Aplikace

Jaký je tvůj pohled na Boží soud? Dokážeš jej vnímat i s jeho pozitivním rozměrem? Jakou roli v tvém vnímání soudu hraje pochopení toho, co pro nás udělal Ježíš?

Náhle a nečekaně

¹Není nutné, bratří, psát vám něco o době a hodině. ²Sami přece dobře víte, že den Páně přijde, jako přichází zloděj v noci. ³Až budou říkat „je pokoj, nic nehrozí“, tu je náhle přepadne zhuba jako bolest rodičku, a neuniknou. (1Te 5,1–3)

Osobní studium

„Den Páně“ (nebo „Den Hospodinův“) je výraz, který často nacházíme v textech Starého zákona. Označuje Boží zásadní intervenci do lidských dějin, která je negativní reakcí na tvrdohlavou neposlušnost (Iz 13,6–9; Jr 46,10; Ez 30,2–12). V naší dnešní pasáži Pavel spojuje tento známý starozákonní koncept s obrazem zloděje, který používal Ježíš (Mt 24,43; L 12,39).

Obraz dne Páně, nočního zloděje a porodních bolestí – to vše chce ilustrovat jednu a tutéž skutečnost. Ježíšův druhý příchod bude náhlý, nečekaný a pro bezbožné bez možnosti úniku. Doba konce nebude dobou přípravy na konec. Prostor pro přípravu totiž máme nyní.

Ze čtvrtého verše je zřejmé, že Pavel zde své přátele nekritizuje. Oni už totiž vědí, že den Páně přijde jako zloděj v noci. Jen ti, kdo žijí v klidu se slovy: „Je pokoj, nic nehrozí“, budou překvapeni přicházející záhubou.

V první kapitole knihy Skutky apoštolů se učedníci ptali Ježíše na bližší časové určení závěrečných událostí pozemské historie. Ježíš se však nesnaží uspokojit jejich zvědavost, ale odpoví jim: „Není vaše věc znát čas a lhůtu“ (Sk 1,7). Zdá se, že se tím staví proti tendenci vypočítávat přesné načasování konce. Takové pokusy jsou sice atraktivní, ale duchovně jsou spíše škodlivé. Působí totiž buď zklamání (pokud mine předpokládané datum), nebo lhostejný postoj k přípravě (pokud je očekávaná událost ještě příliš vzdálená).

Aplikace

S jakou naléhavostí vnímáš realitu a blízkost Ježíšova návratu? Jak je možné plně prožívat očekávání, a přitom neupadnout do extrémních a fanatických postojů, které v minulosti očekávání konce často provázely?

Výhoda věřících

⁴Vy však, bratří, nejste ve tmě, aby vás ten den mohl překvapit jako zloděj. ⁵Vy všichni jste synové světla a synové dne. Nepatříme noci ani temnotě. (1Te 5,4,5)

Osobní studium

Na počátku páté kapitoly Pavel hovořil o těch, kteří z nějakého důvodu nejsou připraveni. Tesaloničtí křesťané však žijí s jistotou druhého příchodu, pouze neznají jeho načasování. Překvapení bude tragické jen pro ty, kteří nejsou připraveni. Někteří nejsou připraveni, protože nevěří v realitu druhého příchodu; jiní proto, že se domnívají, že je možné odložit přípravu až do doby, kdy usoudí, že poslední dny jsou těsně před nimi.

Bylo to v druhé polovině padesátých let dvacátého století. Jeden mladý muž slyšel z kazatelny poselství o tom, že Ježíš přijde v roce 1964, a církev by se tedy měla intenzivně na toto setkání připravovat. Onen mladý muž si chvíli srovnával tyto informace v hlavě a dospěl k závěru, že pokud je před ním ještě několik let, potom by stálo za to začít se intenzivně na toto setkání připravovat někdy kolem roku 1962. Kazatelův záměr vzbudit v posluchačích pocit naléhavosti tak nakonec nebyl úspěšný. Výsledek byl spíše opačný. Takové odkládání přípravy na Kristův návrat je velmi nebezpečné, protože nikdo z nás neví, zda bude ještě zítra žít. Je dobře, že nevíme, kdy se Ježíš vrátí, protože nás to vede k tomu, abychom byli připraveni už dnes.

V dnešní biblické pasáži Pavel začíná kontrastním srovnáním dne a noci, světla a temnoty. Události konce překvapí jen nevěřící, ne věřící. Proč? Protože žijí ve světle. Boží slovo je „světlem pro mé nohy...“, osvěcuje moji stezku“ (Ž 119,105). Díky proroctvím můžeme mít dostatek informací k tomu, abychom byli duchovně připraveni na to, co nás čeká.

Příprava na druhý příchod zahrnuje čas, který trávíme nad Božím slovem. Je to určitá forma „ukládání pokladu v nebi“. Každý den máme příležitost odevzdat svůj život Pánu.

V dnešní době je kolem nás mnoho věcí, které nás rozptylují a odvádějí naši pozornost od Boha. Z dávných staletí tak i k nám přichází Pavlova výzva: Odložte to, co vám brání jít za Pánem. Dejte Božímu slovu ve svém životě prioritní místo, a i když přijdou nečekané události, nebudete jimi zaskočeni.

Aplikace

Co pro tebe konkrétně znamená být synem či dcerou světla?

Potřeba bdělosti

⁶Nespěme tedy jako ostatní, nýbrž bděme a budme střízliví. ⁷Ti, kdo spí, spí v noci, a kdo se opíje, opíje se v noci. ⁸My však, kteří patříme dni, budme střízliví, oblečme si víru a lásku jako pancíř a naději na spásu jako přilbu. (1Te 5,6–8)

Osobní studium

Na počátku šestého verše se objevuje malé slůvko „tedy“, které naznačuje, že zde Pavel logicky navazuje na svá předchozí slova. Jasně ukázal, že Ježíšovi následovníci jsou děti světla a dne. V dnešní pasáži v této myšlence pokračuje a vyzývá je, aby se aktivně připravovali na setkání s Ježíšem v den jeho příchodu a zůstali střízliví a bdělí.

Opět tu Pavel používá kontrastní vyjádření – tentokrát srovnává spánek a bdělost. Jelikož věřící patří ke dni, neměli by spát, protože spánek souvisí s nocí. Jde samozřejmě o metaforické vyjádření. Spánek je zde metaforou duchovní lenosti a nedostatku zájmu. Původní řecký text naznačuje, že zde apoštol předpokládá, že jeho adresáti jsou ještě stále bdělí, ale hrozí jim nebezpečí „usnutí“.

Poté je Pavel vyzývá k tomu, aby byli „střízliví“, a ne „opilí“. Ve starověkém světě byla střízlivost symbolem schopnosti rozumného filozofického uvažování. Pavel si přeje, aby Tesaloníči přistupovali k životu i k Písmu moudře a rozvážně. Vždyť někteří z nich se začali zaměřovat na určování data Kristova návratu a jiné spekulace. Místo toho by měli raději vnímat, že je poselství Písma vede k vlastní duchovní přípravě. Metafora střízlivosti a opilosti může také odkazovat na etické důsledky jejich víry, k nimž je povzbuzoval v 1Te 4,1–12.

Obraz jasného dne je zde spojen s bdělostí a střízlivostí. Pokud lidé spí, bývá to zase obvykle v noci, a v tuto dobu se také mnozí opíjejí. V osmém verši však Pavel přeje ještě k jinému typu přirovnání, které vychází z vojenského prostředí. Vojenská hlídka musí být v každou denní či noční dobu nadmíru bdělá a střízlivá. A totéž očekává Pavel od čtenářů svých dopisů v souvislosti s přípravou na Ježíšův druhý příchod. Proto je povzbuzuje k tomu, aby se vyzbrojili, podobně jako vojáci, pro svou „hlídku“.

Aplikace

Zkus si znovu přečíst Pavlova slova v dnešní pasáži tak, jako by byla původně adresována výhradně tobě. Jak je můžeš konkrétně aplikovat ve svém životě? Které oblasti tvého života bys potřeboval, s Boží milosti a s jeho pomocí, změnit?

Vzájemně se povzbuzujte

⁹Vždyť Bůh nás neurčil k tomu, abychom propadli jeho hněvu, nýbrž abychom došli spásy skrze našeho Pána Ježíše Krista. ¹⁰On zemřel za nás, abychom my, ať živí či zemřelí, žili spolu s ním. ¹¹Proto se navzájem povzbuzujte a buďte jeden druhému oporou, jak to již činíte. (1Te 5,9–11)

Osobní studium

Jak jsme již viděli, apoštol Pavel používá v 5. kapitole celou řadu kontrastů, jimiž chce ilustrovat dva postoje a jejich důsledky v souvislosti s Ježíšovým návratem. V naší dnešní pasáži Pavel používá kontrast mezi hněvem a záchranou (spasením). Věřící mohou mít jistotu pro dobu konce, protože jsou díky Kristu dětmi světla.

Mnozí křesťané dnes mají problém s obrazem hněvajícího se Boha a domnívají se, že jde spíše o odraz dobové kultury starověku než o realitu. To by bylo ale zásadní nepochopení. Je sice pravda, že Bůh se v Písmu zjevuje prostřednictvím lidského jazyka a přirovnání, ale myšlenka jeho hněvu je přesto velmi výrazná. Neobjevuje se pouze ve Starém zákoně, ale i ve slovech samotného Ježíše (L 21,23; viz také J 3,36), v dopisech apoštola Pavla (Ř 1,18; 1Te 1,10) a ve viděních z knihy Zjevení (Zj 6,16.17; 15,1). Nemůžeme se tedy tomuto tématu vyhýbat; říká nám totiž něco důležitého o Bohu a jeho plánu záchrany.

I když zde nemůžeme toto téma důkladně rozebrat, musíme připomenout alespoň to, že Boží hněv nemá nic společného s neracionálním, impulzivním vztekem. Biblický koncept Božího hněvu se spíše podobá touze národa po vykonání spravedlnosti nad zločinci, kteří ubližují druhým. Ti, kteří se rozhodnou setrvat ve zlu a bezbožnosti, budou nakonec potrestáni. Nebýt Kristova života, smrti a vzkříšení, čekal by nás všechny stejný rozsudek, jelikož jsme všichni překročili Boží zákony.

A právě to je dobrá zpráva, kterou Pavel představuje. Bůh netouží po tom, aby v našem životě musel projevit svůj „hněv“ a trestat. Jeho vroucím přáním je darovat nám svou milost a zachránit nás. V Kristu nám sám nabídl ochranu, díky níž můžeme uniknout odsouzení. A právě proto může Pavel hovořit o Božím hněvu současně s myšlenkou na povzbuzení místo strachu (1Te 5,11). V Kristu nemusíme čelit Božímu hněvu, protože mu na kříži místo nás čelil Ježíš. To je skutečné evangelium!

Aplikace

Povzbuzuješ ostatní ve sboru, v rodině či zaměstnání? Jakým způsobem? A proč to vůbec máme dělat?

Podněty k zamyšlení

„Je nám zapotřebí bdělosti. Naše vlastní srdce nás může klamat; naše lidskost z nás dělá slabé a křehké bytosti, a satan proto usiluje o to, aby nás zničil. Musíme stát vždy bděle na stráži, ale nepřítel nikdy nezahálí. Jestliže je on stále ve střehu, pak bychom neměli spát jako jiní, ale bdít a být střízliví.“ (5T 409)

„Zdá se, že se někteří domnívají, že musí Pánu nejprve dokázat, že se jejich život opravdu změnil, než si budou moci nárokovat jeho požehnání. Ale... Ježíš je rád, když k němu přicházíme takoví, jací jsme – hříšní, bezmocní a závislí. Můžeme se považovat za děti světla, ne za děti noci a temnoty.“ (3SM 150)

„Mnoho těch, kdo se hlásí ke křesťanství ... žije jen pro tento svět. Jejich víra má jen malý vliv na jejich požitkářství; označují se sice za děti světla, ale kráčí v temnotě a jsou dětmi noci a tmy.“ (1T 404)

„Svět, který jedná, jako by nebyl žádný Bůh, je pohlcen svými sobeckými záměry. Brzy však na něj přijde náhlá záhuba, z níž nebude úniku... Tančí, hýří, pijí a kouří, oddávají se svým živočišným touhám, a přitom jdou jako vůl na porážku.“ (EV 26)

Otázky k rozhovoru

1. *Diskutujte ve třídě o svém chápání jistoty spasení ve světle toho, co jste přes týden studovali. Kdy můžeme kladně odpovědět na otázku, zda bychom byli připraveni, kdyby se Kristus vrátil už zítra?*
2. *Vraťte se ve třídě k otázkám z pondělní části. Jak si můžeme v našem životě uchovat smysl pro naléhavost Kristova návratu, a zároveň dokázat „normálně“ fungovat v každodenním životě?*
3. *Do jaké míry má adventistické zaměření na závěr lidských dějin pozitivní či negativní vliv na váš život? Změnil se váš pohled na Ježíšův návrat a na to, co mu bude předcházet, v průběhu posledních let? Jak podle vás souvisí evangelium o spasení z pouhé víry s událostmi doby konce?*

Shrnutí

V pasáži na tento týden Pavel vyzývá čtenáře svého dopisu k připravenosti na Ježíšův druhý příchod. Když přijmeme evangelium, stáváme se dětmi světla. Jak prožíváme svůj život s Ježíšem, rosteme ve víře, naději i lásce, rosteme k jeho obrazu. Jsme-li ochotni odevzdat Kristu nyní svůj život, pak jsme připraveni, i kdyby měl přijít právě dnes.